

2. Національний інститут стратегічних досліджень, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/416/>

Зоряна ФЕДИК

студентка спеціальності «Менеджмент»
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Сkochиляс С.М.)
Тернопільський національний економічний університет

УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЮ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

У сьогоднішньому світі енергоємність розглядається серед вагомих чинників національної конкурентоспроможності. А тому державна політика, спрямована на її посилення, має включати окрему складову – політику енергоефективності, заходи якої втілюватимуться одночасно в енергетичній, економічній та екологічній площині і матимуть відношення насамперед до енергозбереження, техніко-технологічної модернізації та екологізації національного виробництва. Перехід до ринкових цін на енергоресурси і велика енергоємність виробництва, притаманна для української промисловості, ставлять питання енергоефективності у ранг основного стратегічного пріоритету як для українського бізнесу, так і для енергетичної безпеки держави в цілому. В світі питанням енергоефективності приділяється велика увага.

Сучасний етап розвитку світової енергетики характеризується пришвидшеним ростом енергоефективності, диверсифікацією виробничої структури і розміщенням енергетики. Гальмування росту енергоспоживання в промислово розвинених країнах пов'язано з ростом інвестицій в енергозберігаючі технології, а не у виробництво енергії. Вживання нових технологічних і управлінських рішень збільшило ефективність перетворення і кінцевого споживання енергії і вже зробило значний внесок в скорочення споживання енергії. Тому, забезпечується новий взаємозв'язок енергетики і економіки, за якого посилення споживання енергії все більше відстає від темпів економічного розвитку. Так, якщо до початку 1970-х років кожний процент росту ВВП в світі вимагав практично такого ж приросту споживання і виробництва енергії,

то вже впродовж останніх двадцяти років енергоспоживання росте вдвічі повільніше ВВП. В перспективі цей головний індикатор економічної ефективності може знизитись до 0,25-0,3%. В більшості промислово розвинених країн бажання збільшити енергоефективність отримало характер національної ідеї. Внутрішня державна політика спрямована на оптимізацію енерговитрат шляхом енергозбереження і розвитку відновлюваних джерел енергії. При цьому застосовується комплексна система енергоменеджменту, в якій енергозбереження стає ще й засобом технологічного забезпечення розвитку економіки.

Побудова енергоефективного господарства є необхідним етапом в досягненні цілей його розвитку. Раціональне, ефективне і економічно стійке виробництво та розумне використання енергії, оновлення інфраструктури виробничих сил соціального сектору та інноваційний розвиток є основними засобами росту економіки.

Енергоефективність стає важливим ресурсом і гарантом формування необхідного потенціалу для подальшого розвитку держави і суспільства. Нарешті, побудова енергоефективного господарства – це не самоціль, а засіб вирішення концепції довгострокового соціально-економічного розвитку.

Для кардинального підвищення ефективності використання енергетичних ресурсів в країні необхідне скорочення енергоємності вітчизняної економіки на 40%, до рівня країн ЕС та зниження рівня енергоємності ВВП.. Для їх реалізації необхідно створити досконалу систему управління енергоефективністю та енергозбереженням.

В даний час держава повинна зосередити відповідну увагу проблемі енергозбереження і з цією метою розробити стратегічну політику підвищення енергоефективності. Розробка новітньої нормативно - правової бази є основною умовою розвитку енергозбереження та енергоефективності в країні.

Отже, невідкладне впровадження пріоритетних проектів, а також організація роботи з реалізації досконалої системи управління енергоефективністю, дасть змогу значно підвищити рівень енергетичної ефективності економіки, зменшити залежність від імпорту паливно-енергетичних ресурсів та підвищити рівень енергетичної безпеки держави.

Бібліографія

1. Купчак В. Р. Стратегічне управління енергозбереженням у забезпеченні підвищення енергоефективності, економічної ефективності та економічної безпеки промислових підприємств і комплексів регіону / В. Р. Купчак // Економіка та держава. Наукове фахове видання України з питань економіки. Вип. 8, 2015. – С. 87-89.

2. Мазур І. М. Аналіз енергетичної безпеки підприємства : теоретичні та практичні засади / І. М. Мазур // Ефективна економіка. «Електронне наукове фахове видання» Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету. Вип. 3, 2014. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua>

Анастасія ФЕДОРОВА

студентка спеціальності «Менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри

менеджменту та публічного управління Буяк А.Є.)

Тернопільський національний економічний університет

ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

В умовах євроінтеграційних процесів ефективність діяльності українських підприємств як на внутрішніх так і на зовнішніх ринках безпосередньо залежить від якості виробленої продукції, оскільки лише продукція високої якості зможе бути конкурентоспроможною на ринках Європи. Підвищення якості вітчизняної продукції здатне підняти українську промисловість на новий рівень та суттєво підвищити конкурентоспроможність вітчизняної продукції на внутрішніх та зовнішніх ринках, що перетворить нашу державу на розвинену європейську країну.

На нашу думку, якість продукції – це сукупність тих її характеристик, які відображають необхідні споживчі властивості продукції. Кількість таких характеристик продукції та їхні значення в першу чергу залежать від потреб і очікувань споживачів.

Загалом про якість продукції можна говорити як про її властивості, які закладаються в продукт в процесі досліджень, його розробки та безпосередньо виробництва. Вимоги до якості продукції, які є